

brugsministeriet udsendt Cirkulære. Selvfølgelig var vi klar derover, og selvfølgelig var det derfor, jeg fremdrog Sagen overfor den højtærede Landbrugsminister. Hvis der havde været Tale om et Overgreb af en Politimand, en Dyr læge eller en Toldmbedsmand, vilde man naturligvis have klaget over vedkommende, der havde overtraadt sin Kompetence, til den paagældende Overledelse, men jeg har fremdraget Sagen her, fordi det er sket i Henhold til et Cirkulære enten fra Landbrugsministeriet eller fra det veterinære Tilsyn om, at der ikke maa indføres Sække, der kan mistænkes for at være brugte. Og dette maa dog staa i Relation til, at saadanne Sække kan mistænkes for at være smittefarlige, for hvis de kun skal udpeges, fordi de er brugte, forekommer Sagen mig endnu mere latterlig; man maa altsaa have en Formodning om, at der ved disse Sække er en Smittefare. Men hvis det er det, man vil forsvare sig imod, at Bakterierne kommer ud og breder Smitte blandt vore Besætninger, forekommer det hele mig at være en højst latterlig Foranstaltning. Jeg vil tro, at ogsaa det ærede Medlem Hr. Hedelund, som er Dyr læge, vil kunne se, hvor latterligt det er af en Skibsladning at udpege nogle faa Sække, som man mistænker for at kunne sprede Smitte omkring i Landet, naar man ikke har andet at holde sig til end, at de er brugte eller tilsyneladende er brugte; det var de nu ikke i dette Tilfælde, de var kun blevet snavsede under Indladningen. Selv om de var smittefarlige, hvad Betyggelse var der da i, at de blev sondret fra de nye Sække og ført op paa vedkommendes Lager, hvor deres Indhold blev styrtet i andre Sække og bragt ud til Forbrugerne. Hvis der er en Smittefare, vil denne dog stadig være til Stede, uanset om selve Sækkene kommer ud eller bliver brændt; de har været i Berøring med de nye Sække, Indholdet har været i de snavsede Sække, og det kommer ud og bliver forbrugt. Det er en latterlig Foranstaltning, som staar i smuk Belysning af foregaaende lige saa kloge Foranstaltninger. Jeg skal i denne Forbindelse nævne en Foranstaltning, som blev truffet af en Politimester paa Fyn. Jeg havde den Fornøjelse at kunne tage et stort fynsk Dagblad...

Formanden: Jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at det er Lovforslaget, der er til tredje Behandling.

A. C. D. Petersen: Ja, men mine Udtalelser er blevet kritiseret af det ærede

Medlem Hr. Hedelund; imidlertid skal jeg rette mig efter Formandens Paabud og blot oplyse, at denne Politimester af Hensyn til Smittefaren forbød Dans efter Kl. 11.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslaget (se Tillæg C)
vedtoges enstemmigt med 94 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstinget.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fæsteejendomme og Brug af Huse paa Landet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A Sp. 3537; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 2334).

Sagen sattes til Forhandling.

Andreasen: Det Lovforslag, som her er sat til Forhandling, er, som den højtærede Landbrugsminister fremhævede ved Forelæggelsen, i det væsentlige overensstemmende med det private Lovforslag, som Medlemmer af min Gruppe inklusive mig selv et Par Gange tidligere har forelagt for det høje Folketing. Jeg vil bringe Landbrugsministeren min Tak, fordi han nu har fremsat Forslaget og fremsat det netop i den Skikkelse, det har.

Hvad Lovforslagets Indhold angaar, kan jeg ganske henholde mig til de Bemærkninger, som Landbrugsministeren fremsatte ved Forelæggelsen. Jeg ønsker, da Spørgsmaalet har været Genstand for Debåt her i Tinget gentagne Gange, og da de Forhold, Forslaget omhandler, har været drøftet mange Gange, kun at anbefale Forslaget paa det bedste og opfordre til en hurtig Behandling og en hurtig Henvisning til Udvalg, og jeg vil dertil knytte en Opfordring til dette Udvalg om hurtigt at ville søge at komme til et positivt Resultat.

Det vil være af Betydning med Hensyn til de Mennesker, der vil være interesserede i de nye Bestemmelser, dette Forslag indeholder, og det vil være af Betydning af Hensyn til de mange, der vil være interesserede i en Revision af Loven af 30. Juni 1919. Efter 1. April 1927 vil de mange Lejehusmænd og Forpagtere, der fik deres Brug paa 8 Aar, være stillet paa en yderst uheldig Maade, og jeg kan ikke tænke mig